

[Justitsministeren.]

Jeg vil sørge for, at politiet bliver underrettet om, hvorledes udtrykket almenheden efter justitsministeriets opfattelse bør fortolkes i denne forbindelse.

Bilag.

Justitsministeriets telexmeddelelse til samtlige politikredse.

Under den nuværende tørke medfører almenhedens adgang til nåletræsplantager o. lign. risiko for voldsomme skovbrande, idet forbud mod tobaksrygning og anvendelse af åben ild erfaringsmæssigt ikke sjældent overtrædes.

Justitsministeriet skal derfor i lighed med sidste år henlede politiets opmærksomhed på, at § 7 i lov indeholdende bestemmelser om politiet uden for København indeholder hjemmel for politiet til ved offentlig bekendtgørelse midlertidigt at forbyde almenheden adgang til nåletræsplantager, lyngklædte arealer og lignende brandfarlige områder.

I tilfælde af et forbud bør det så vidt praktisk muligt aftales med ejerne, at disse opsætter skilte om, at adgang midlertidigt er forbudt på grund af brandfaren.

Det tilføjes, at skovstyrelsen har henledt statsskovdistrikternes opmærksomhed på, at statsskove midlertidigt kan lukkes på grund af brandfare i medfør af § 2, stk. 3, i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 123 af 19. april 1972 om almenhedens færdsel og ophold i skove, der tilhører staten, kommuner, præstembeder og offentlige stiftelser. Skovstyrelsen har henstillet, at en sådan lukning iværksættes, hvor dette vil medføre en væsentlig begrænsning af brandfaren og være praktisk muligt.

Landbrugsministeriets bekendtgørelse omfatter imidlertid kun skove tilhørende de ovennævnte offentlige myndigheder, stiftelser m. v.

Justitsministeriet, den 5. juli 1976.

Birte Lynæs.

Af *Bernhard Baunsgaard* (RV) til økonomiministeren (5/8 76):

»Vil ministeren give oplysning om, hvornår udvalget angående samordning af skatter og sociale ydelser m. v. kan afgive ny hel- eller delbetænkning?«

(Spm. nr. 720).

Begrundelse.

Den 1. marts 1973 vedtog folketinget et radikalt forslag til folketingsbeslutning. Det hed

heri: Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte et udvalg til samordning af skatter og sociale ydelser m. v. Opfordringen var rettet til den daværende økonomi- og budgetminister, Per Hækkerup, og ministeren lovede at nedsætte udvalget, idet han samtidig gav tilsagn om, at udvalget skulle arbejde hurtigt.

Udvalget blev nedsat og overvejede straks sit arbejde og mente, at der var 4 områder, der måtte undersøges nøjere:

en belysning af samspillet mellem indkomster, skatter og offentlige ydelser, en analyse af årsagerne til eventuelle utilsigtede virkninger af samspillet og angivelse af principielle muligheder for afhjælpning heraf,

problemerne omkring civilstand (gift, ugift m. v.) som kriterier for skatter og ydelser, opstilling af en lovmodel, så administration og folketing kan få oplysning om konsekvenser af ændringer af lovgivningen.

I sommeren 1974 afgav udvalget en foreløbig betænkning, der især belyste samspillet mellem skatter og offentlige tilskud. Den foreløbige betænkning bekræftede de beregninger, der fra radikal side var foretaget før fremsættelse af forslaget til folketingsbeslutning.

Siden har udvalget intet udsendt til offentligheden.

Den 20. november 1974 spurgte jeg daværende økonomiminister P. Nyboe Andersen om udvalgets arbejde, specielt arbejdet med civilstand. Ministeren udtalte, at han ville fremskynde arbejdet og ville anmode udvalget om udarbejdelse af delbetænkning.

I efteråret 1975 spurgte jeg økonomiminister Per Hækkerup om arbejdet, bl. a. med udarbejdelse af lovmodellen. Ministeren oplyste atter, at udvalget arbejdede hurtigt, og lovede nyt fra udvalget senere i efteråret (1975) eller til foråret (1976). Sommeren 1976 nærmer sig nu sin afslutning, og udvalget har stadig ikke meddelt nyt om arbejdet.

Det er beklageligt, at arbejdet trækker ud. Om følgerne for en ganske almindelig arbejdsindkomst af samspillet mellem skat, offentlige ydelser og indkomstfremgang nævnte udvalget i sin delbetænkning, at en indkomstfremgang fra 46.000 kr. til 56.000 kr. ville medføre, at familien ville have 1.042 kr. mindre til sin rådighed.

Det må håbes, at ministeren kan få denne del af udvalgets arbejde fremskyndet. Der er i årene siden 1973 sket så mange ændringer i lo-